

احداث باغ گردو

با توجه به این که درخت گردو یک درخت با طول عمر بالا می باشد لذا در انتخاب نهال و کاشت اصولی درختان برای احداث باغ باید دقت زیادی شود زیرا پس از کاشت دیگر امکان ایجاد تغییرات در باغ بسیار سخت و در مواردی غیر ممکن خواهد بود. فاصله کاشت درختان گردو نیز با توجه به اندازه درختان و هدف کاشت متفاوت می باشد ، به طور معمول در باغ های تجاری که برای تولید میوه گردو احداث می شوند در حالت استفاده از نهال های بذری فاصله توصیه شده برای کاشت حدود ۱۰*۱۰ و در باغات پیوندی حداقل ۷*۷ می باشد. با توجه به این که فاصله کاشت درختان گردو در مقایسه با سایر درختان میوه زیاد می باشد و فضاهای توصیه شده حداکثر فضایی است که درخت گردو در مرحله رسیدن به حداکثر تاج به آن نیاز دارند لذا در سال های اول رشد که درختان گردو بسیار کوچک می باشند برای افزایش درآمد کشاورزان و استفاده بهینه از زمین و آب می توان از درختان پر کننده مثل هلو در فواصل داخل و بین ردیف ها استفاده نمود.

آبیاری

تاثیر کمبود آب بسته به مراحل رشد گیاه متفاوت است. کمبود آب در ماه های خرداد، تیر، مرداد و شهریور منجر به خسارت زیادی خواهد شد. تنش آبی شدید در خرداد ماه باعث کوچکی اندازه میوه و همچنین اثرات منفی در گل انگیزی برای سال بعد و کاهش رشد گیاه، در اوایل تیرماه موجب سقط جنین یا نقص در بستن مغز ، پوکی یا سیاه شدن و چروکیده شدن آن و نقص در تشکیل جوانه های میوه و کمبود تولید میوه در سال بعد می شود و در مرداد و شهریور باعث تیره شدن رنگ مغز ، کاهش تجمع مواد خشک در مغز و در نتیجه کاهش وزن مغز، چروکیدگی و سیاه شدن مغز می شود. لذا می بایست آبیاری درختان گردو در تابستان به طور مرتب و یک بار در هفته صورت گیرد ولی نباید حالت غرقابی و آب گرفتگی در خاک اتفاق افتد. گاهی در تابستان چند روز بعد از آبیاری به روش غرقابی، برگ ها خشک شده و درختان بطور ناگهانی پژمرده می شوند. این پدیده را آپوپلکسی^۱ یا فلج گیاه گویند که هیچ گونه عامل بیماری زایی در آن دخالت ندارد. کیفیت آب آبیاری نیز باید سنجیده شود زیرا زیادی نمک های بر، کلرید، کربنات و بی کربنات در آب آبیاری برای گردو مضر است. میزان آبیاری نیز باتوجه به نوع آبیاری متفاوت می باشد به طوری که در روش آبیاری قطره ای که راندمان آبیاری در آن بالا است ، مصرف آب در هکتار حداقل مقدار می باشد. اما در روش های آبیاری سطحی درختان گردو میزان مصرف آب در هکتار به

^۱ - Apoplexy

بیش از دو برابر افزایش می یابد. در صورتی که میزان بارندگی سالیانه حدود ۸۰۰ میلیمتر با پراکنش مناسب باشد درخت گردو می تواند به صورت دیم کشت گردد.

هرس درختان گردو

با توجه به اینکه گردو درختی حجیم و گسترده است، هرس درختان گردو از اهمیت بسزایی برخوردار می باشد. هرس درختان گردو در مناطق سرد معمولاً از اسفند تا فروردین انجام می گیرد. برای هرس درختان جوان گردو نیاز به شناخت نوع عادت باردهی ارقام و نحوه رشد می باشد. ارقام با باردهی انتهایی به شکل جامی کلاسیک و ارقام با باردهی جانبی به شکل محور تغییر شکل یافته هرس می شوند.

به طور کلی ارقام گردو دارای عادت باردهی انتهایی، جانبی و بینابین می باشند. در باردهی انتهایی، گل های ماده فقط در جوانه های انتهایی شاخه های یک ساله تشکیل می شوند. در باردهی جانبی، گل های ماده در شاخه های حاصل از جوانه های جانبی شاخه یک ساله نیز تشکیل می گردند. در باردهی بینابین، جوانه انتهایی و زیرانتهایی بارده بوده و تشکیل گل های ماده در این جوانه ها صورت می گیرد.

در ژنوتیپ و ارقام دارای عادت باردهی بینابین، هرس ممکن است به شکل جامی یا محور تغییر یافته انجام گیرد. در هرس درختان که دارای باردهی انتهایی می باشند، می بایستی دقت بیشتری صورت گیرد چون در صورت عدم آشنایی با عادت باردهی، ممکن است در زمان هرس نسبت به حذف جوانه های بارده اقدام گردد. اما در ارقام دارای باردهی جانبی به خاطر تولید مقدار زیاد محصول، معمولاً رشد شاخه ها کاهش می یابد، لذا این درختان به هرس منظم و شدیدتری نسبت به ارقام با باردهی انتهایی نیاز دارند. در این گروه از ارقام با انجام هرس مناسب، رشد رویشی شاخه ها افزایش یافته و تولید محصول یکنواخت در سال های بعدی نیز تداوم می یابد.